

اولین دستور، احیای برجام

عباس عبدي

اولین و شاید مهم‌ترین موضوع در دستور کار دولت جدید، حتی از الان و پیش از ورود به پاستور، مساله برجام و گفت‌وگوي وین است. دولت جدید حداقل دو ماه طول می‌کشد که به‌طور نسبي مستقر شود، ولي زیان حاصل از عدم توافق و نهايي کردن آن حتی در این دو ماه نیز بسیار جدي است چه رسد که کلا به تاخیر افتد. اکنون 5 ماه است که بایدن وارد کاخ سفید شده است. انتظار می‌رفت که پیش از انتخابات توافق نهايي شود، ولي ظاهرا آقایان اصولگرایان آن را به سود انتخابات خود نمی‌دانستند و گمان می‌کردند که با نهايي شدن توافق نامزد آنان نتیجه را می‌بازد. نظرسنجي ایسپا نشان می‌دهد که اگر تحریم‌ها پیش از انتخابات لغو می‌شد و به عبارتي گفت‌وگوهاي وین به ثمر می‌رسید، حدود 37 درصد افراد تحریمی در انتخابات شرکت می‌کردند که چیزی حدود افزایش 20 درصدی در مشارکت می‌شد و حضور مردم در انتخابات را تا حد 65 درصد بالا می‌برد و البته من فکر می‌کنم نتیجه نهايي شاید تغییری نمی‌کرد و درصد آرای نفر اول کم می‌شد و البته دیگر بی‌نیاز از شرمندگي ناشي از کاهش مشارکت بودند یا اقدامات نادرست برای افزایش مشارکت را انجام نمی‌دادند. در هر حال گذشت. ولي عوارض آن تاخیر در توافق این شده است که روند مذاکرات کند و آهسته شود و چه بسا امریکایی‌ها ترجیح دهند که مذاکرات را با دولت بعد انجام دهند. زیان این وضع چیست؟

از زمان خروج ترامپ از کاخ سفید، ماجرای برجام در سطح جهان عوض شده است. ما همچنان همان تحریم‌ها را تحمل می‌کنیم ولي توپ مخالفت با بازگشت به برجام در زمین ایران افتاده است. ادامه این مسیر نیز قابل تداوم نیست و چه بسا اجرای قانون مجلس، موجب بازگشت تحریم‌هاي شوراي امنیت سازمان ملل شود. وضعیت ایران می‌شود آش نخورده و دهان سوخته.

از يك سو فضاي جهاني نسبت به مقصر اصلي این ماجرا تغییر کرد و از سوي دیگر همچنان از فروش نفت صادرات و واردات متعارف و دریافت پول آنها و نقل و انتقال ارز محروم هستیم. احتمالا دولت جدید هیچ تصور درستي از ماجرا ندارد که با این وضع مدیریت کشور غیرقابل تصور است. هیچ کدام از شعارهاي داده شده را نه تنها نمی‌توانند محقق کنند، بلکه عقب‌گرد هم خواهند کرد. به علاوه بالا بردن

